

Stellingen behorend bij het proefschrift van Vasco Lub:

The plausibility of policy. Case studies from the social domain.

1. Beleidsevaluatie moet niet te ingewikkeld worden, een reductionistische benadering is een bruikbaar alternatief.
2. Er wordt bij beleidsvorming én beleidsevaluatie te weinig gebruik-gemaakt van bestaande wetenschappelijke inzichten en theorievorming.
3. Ineffectief beleid is niet alleen weggegooid geld; er is doorgaans te weinig oog voor de negatieve effecten van sociaal beleid.
4. Er wordt in het sociale domein veel gediscussieerd over *evidence based* beleid maar in de praktijk valt het aantal gedegen evaluaties tegen.
5. Er moet duidelijker onderscheid worden gemaakt tussen interventies die wel, en interventies die niet via een monocausaal onderzoeksmodel (lees: *Randomized Controlled Trial*) kunnen worden beoordeeld.
6. Kwalitatief onderzoek kan een bijdrage leveren aan de zoektocht naar ‘wat werkt’, mits bepaalde validiteitsprocedures worden gevolgd.
7. Gedegen observatie is in het sociaal-wetenschappelijke bedrijf verworden tot een *lost art*; we hebben meer onderzoekers nodig in het veld, en minder achter de computer (tenzij zij bezig zijn met wetenschappelijke literatuurstudie).
8. Elke manier van kijken heeft zijn eigen blinde vlek; publiek beleid moet vanuit verschillende perspectieven worden geanalyseerd (eerste-, tweede- en derdeorderperspectief).
9. Beleidsvorming dient in de eerste plaats politiek-bestuurlijke belangen, de oplossing van sociale problemen is van secundair belang.
10. Politieke realiteiten stellen grenzen aan kennis over ‘wat werkt’ maar dat betekent niet dat beleidsonderzoekers moeten vervallen in fatalisme. Herhaalde ontkrachting van onjuiste of irrelevante politiek-bestuurlijke denkbepelden door sociaalwetenschappelijke inzichten kan het bestuursparadigma immers ook doen kantelen.
11. Met de retorische vraag ‘Is dit beleid of is hierover nagedacht?’ voorzag Jan Schaefer reeds in 1981 het belang van dit proefschrift.